

penninghandläggarna redovisade
sit inkomma. Acknotan a
Landskammaren den 26 februari

1907.

Landskammarens
Landläggningsämnet

O. W. Larsson
O. W. Larsson

Ej vidare skänd från K. B. S. akt
18/4 1907.

Till

Konungens Befallningshafvande i Stockholms län.

Resolution

Remitteras till länsstyrelsen i S. S.
Konungens Befallningshafvande i Stockholms län.
ärendet, såvitt angår nämnda
om ifrågakommande bostadsrummet
fälligt införda yttrande från till
särskilda nämnden i S. S. Högstämman
samt med
nämndens yttrande jämte

#

I anledning af Konungens Befallningshafvandes resolu-
tion den 20 dennes, bilagd. härhos återgående anonyma skrif-
velse, har jag företagit undersökning å det i skrifvelsen å-
syftade stället och därvid erfarit att skräddaren Oskar Jons-
son Zetterlund, född den 13 september 1851, och ogifta Anna
Maria Nilsson, född den 7 april 1853, hvilka enligt egen upp-
gift lefvat tillsammans under de senaste 28 åren, bebo ett
mindre rum vid Årstaskog N:o 9 eller Sofielund; att Nilsson
var sängliggande sjuk; att bostadsrummet var beläget i hu-
sets souterrainvåning och synnerligt olämpligt till männi-
skoboning i det att det var lågt beläget, illa ombonat och
saknade annan eldstad än en s. k. kaminspis på fötter, hvari-
från röken ledes genom ett bristfälligt plåtrör strax intill
rummets trasiga tapeter upp i taket, ej långt ifrån dess pap-
per, hvilket allt syntes innebära stor fara för en eldsolycka.

Stadens stad ägare i Landzoo län

Konungens Befallningshafvande i Stockholms län
F. S. Larsson

St: 2574 od.

267 od

Inkom
den 25 FEB. 1907

180/153

Tillfrågad om arten af sjukdomen förmälde Nilsson att hon lede af ledgångsreumatism i fötterna och legat sjuk omkring två månader, men att hon nu vore något bättre, tilläggande Nilsson att hon särskildt lede däraf att det emellanåt vore så kallt i rummet.

Såväl Zetterlund som Nilsson syntes ej vara böjda för att Nilsson skulle intagas till vård å något sjukhus, hvilket af mig föreslogs.

Emellertid torde efter allt att döma Nilsson, som föreföll betydligt klen, vara i behof af bättre omvårdnad och snar läkarehjälp.

Till sist må anföras, att ifrågavarande hus är i alla afseenden så illa uppfördt och inredningen i detsamma så primitiv att grundade farhågor för att huset antingen sammanstörter eller att eldsolycka ödelägger detsamma, hvarvid högst få af de många människor, som, synnerligast under nätterna, hafva sitt tillhåll i detsamma, skulle kunna rädda sig undan en säker död, ovilkorligen tränger sig på den, som tager närmare kännedom om husets beskaffenhet.

I anledning af hvad vid undersökningen framgått har jag ock, då skyndsamhet syntes vara af nöden, jämlikt 11§ af Kungl. Förordningen den 9 juni 1871 angående fattigvården, underrättat vederbörande fattigvårdsstyrelse att omständigheterna påkallade åtgärder från fattigvårdsstyrelsens sida.

Liljeholmen i kronolänsmanskontoret den 24 februari 1907.

